

Tjenesten og 223,000 Kr. til Opførelse af Boliger ved Kystbanen og Nordbanen til Udlejning til Personalet. Af sidstnævnte Sum var et Beløb paa 58,000 Kr. bestemt til Opførelse af Boliger for en Banearbejder, en Baneformand og 14 Portører ved Klampenborg Station, men Opførelsen af disse Boliger har hidtil været stillet i Bero af Hensyn til Muligheden af, at der blev indført elektrisk Drift paa Klampenborglinien, hvoraf nødvendigvis maatte følge en Omdannelse af Stationsforholdene, saa man ikke paa Forhaand burde beslaglægge den Plads, som Statsbanerne har til Raa-dighed ved Klampenborg — det nuværende Stationsareal og det Areal, som Statsbanerne ejer i umiddelbar Nærhed af Stationen. Der er imidlertid fra Personalet paa denne Linie gentagende fremført Klager over Boligforholdene, og man finder det derfor ikke længere forsvarligt at afvente Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Linien skal elektrificeres eller ikke. Statsbanerne har da taget Spørgsmaalet op til fornyet Undersøgelse, og man er for Tiden beskæftiget med at søge Byggepladser i en saadan Nærhed af Stationen, at det kan siges at være forsvarligt at opføre Funktionærboliger paa dem. Spørgsmaalet overvejes for Tiden i Generaldirektionen, og jeg gaar ud fra, at det skal lykkes at finde Arealer i en saadan Nærhed af Stationen, at man der kan skride til Opførelsen af Boligerne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Cyklebudene. Det ærede Medlem fandt det ganske urimeligt at benytte disse unge Menneskers Arbejdskraft og fremhævede, at naar de havde naaet en vis Alder, lod man dem gaa; ganske vist udbetalte man dem en vis opsparat ringe Sum, men man følte ikke noget Ansvar for deres Fremtid. Det ærede Medlem mente, at der burde gives dem fortrinsvis Adgang til andre Statsstillinger. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) sluttede sig hertil og udtalte sig i øvrigt imod, at Staten overhovedet benyttede Drengene som Cyklebude; han ansaa det for en uheldig Beskæftigelse for disse unge Mennesker, idet de under disse Forhold ikke kom til at lære noget, som kunde være af Betydning for dem senere hen i Livet. Jeg er ikke saa utilbøjelig til at give det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds Ret i denne Betragtning. Men disse Drengene tjener dog ikke saa ganske lidt, hvad der kommer adskillige fat-

tige Hjem til gode, hvor man maaske i høj Grad vilde savne den Fortjeneste, som disse Drengene opnaar ved deres Arbejde. Dertil kommer, at man ikke kan paastaa, at deres Beskæftigelse er usund. De ser jo sunde og kraftige ud, hvad enhver vil have haft Lejlighed til at overbevise sig om. Den stærke Friluftsbævegelse hjælper selvfølgelig til at holde dem raske. Desuden er de jo pænt klædte, de har en pæn Uniform. I den Henseende kan man ikke sige, de staar tilbage for andre Drengene og unge Mennesker i lignende Alder, som gør Tjeneste hos private. Man behøver blot at nævne Mælkedrengene; disse taaler i saa Henseende ingen Sammenligning med Telegrafbudene. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds stærkt fremhævede, at de burde have Adgang til andre Funktionærpladser, naar de ikke længere skulde gøre Tjeneste som Cyklebude, er jeg ganske enig heri, og de har ogsaa Adgang til at blive Portører og Stationskarle, hvis de ellers har opført sig ordentligt i deres Tjeneste. Det, som det ærede Medlem ønskede, er altsaa i Virkeligheden indrømmet.

Det ærede Medlem fremdrog ogsaa Samraadet angaaende en Lønforhøjelse for Remisearbejderne og hævdede meget stærkt, at disse i særlig Grad havde Krav paa en saadan. Denne Betragtning kan jeg ganske dele. Jeg erkender, at Remisearbejdernes Lønningsforhold er uheldige, og at disse Arbejdere maa henregnes til de Kategorier blandt Statsbanernes Tjenestemænd, hvis Lønkrav er allerbedst begrundede. Det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem anførte, at der har været ført Forhandlinger mellem Etatsorganisationen og Generaldirektionen for Statsbanerne om en Forbedring af deres saavel som af Værkstedarbejdernes Lønningsforhold, og at der i saa Henseende er tilvejebragt en Overenskomst. Naar Sagen ikke er blevet forelagt Rigsdagen, skyldes det mig, og jeg har haft mine særlige Grunde dertil. Disse Grunde har jeg gjort Rede for i Finansudvalget, og jeg skal her kun nævne to Hovedaarsager, som har været afgørende for min Stilling. Den ene er denne, at jeg allerede paa Finanslovsforslaget stillede Forslag om en meget betydelig Lønforhøjelse for andre Kategorier af Arbejdere indenfor Jernbanestaten, en Lønforhøjelse, som androg et samlet Beløb af ca. 170,000 Kr. Jeg vovede da ikke at foreslaa endnu en ret betydelig Lønforhøjelse — Beløbet vilde i dette Tilfælde blive op imod 70,000 Kr. — af Frygt for,